

وطن ، فراه وحدت خولان

به سوی کنگره ومدت به پیشا

فراخوان جنبشی از اعضای حزب واحد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

25 میزان 1390 / 16 اکتوبر 2011

رفقا ودوستان عزیز وگرانقدر ، وطنپرستان وترقیخواهان وطن سلام بر شما!

اجازه دهید با اعتنای از فرصت بر داشت ها و نظریات مان را پیرامون مسایل مربوط به وحدت دو حزب متحد ملی افغانستان ونهضت فراگیر دموکراسی وترقی افغانستان و تدویر کنگره آن را با شما عزیزان در میان بگذاریم تا باشد که بحیث عده ای از خدمتگاران جنبش ترقیخواه وطن در تحت فضا و اوضاع مسلط کنونی اتمام حجت نموده باشیم .

دوستان

طوری که اطلاع دارید دقیقاً سه سال قبل از امروز بنا بر نیاز زمان که اوضاع تاثیر آور جاری کشور آنرا الزامی ساخته است، دو تشکل بزرگ سیاسی با پیشینه های مشترک گامهای عملی را در راستای یکی سازی سازمانهای مان برداشتیم و کار های مقدماتی رویهمرفته دشواری را در قید زمان انجام دادیم؛ اسناد لازم را در ششماه اول تهیه نمودیم، نماینده ها بخاطر اشتراک در کنگره را از سازمانها انتخاب نمودیم.

در واقع موانع عمده از راه تدویر کنگره برداشته شد. محدود شورا های باقی مانده که کنفرانس ها را دایر نکرده اند، از آنجمله شورای های ولایت بلخ، شهر کابل وسازمان حزبی ما در مسکو می باشند که آنهم با یک تصمیم صادقانه در قید زمان حل میشوند. قابل یاد آوری است که مشکل ولایت بلخ در اثر تصمیم هیات اعزامی متشکل از رفقای مرکز واروپا، حل شده پنداشته شد؛ اما متاسفانه رفقای اروپا حین بازگشت به کابل از امضای اسناد ابا ورزیدند وموضوع باز هم لاینحل باقی ماند.

از ماه ثور سال ۱۳۸۸ تا کنون که تقریباً دو سال وشش ماه میشود کمیته اجرائیه توحید وانسجام مشترک بمنظور تعیین تاریخ کنگره جلسات بی شمار تدویر نموده اما متاسفانه در نتیجه ذهنیگری ها وعاقبت نیا ندیشی هایی عده ای از رفقا، تمام تلاشها به چالش کشانیده شده و تا سرحدی که فضا مکرر گردید و زحمات سه ساله صد ها تن عضو حزب با تاسف به بن بست درد ناک مواجه گردید.

رفقای عزیز!

بزرگترین دشواری ناشی از وضع کنونی سردرگمی اعضای هر دو حزب است که نمیدانند در قبال این همه مسایل چگونه موضع گیری واحد واصولی نمایند. چون دستور واحد وجود ندارد، آنها نمیدانند در

میان مردم در قبال سر نوشت کشور چگونه موضع گیری نمایند. این حالت بلا تکلیفی مایه یاس و دلسردی بزرگ همه اعضای حزب شده است و در بسا موارد فعالیت های سیاسی و تشکیلاتی هر دو حزب را به کندی مواجه نموده است.

بخاطر شکستاندن بن بست و بخشیدن تحرک به این پروسه، هیات رئیسه حزب متحد ملی افغانستان اعلامیه مورخ ۱۶. ۰۵. ۱۳۹۰ را صادر نمود، اما تابحال هیچ نوع واکنش و پیشنهاد سازنده، بخصوص در رابطه به تدویر کنگره از جانب رهبری نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان ارایه نشده است. اما از جانب اکثریت شورا های حزبی و شخصیت های مستقل در داخل و خارج کشور، از طریق نشر اعلامیه ها و پیام ها مورد تائید و استقبال قرار گرفته که همه خواهان تدویر هر چه زود تر کنگره شده اند.

بتاریخ ۱۸ میزان ۱۳۹۰، یکبار دیگر، به رهبری نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان طی یادداشت مراجعه نموده و خواهان تدویر جلسه کمیته توحید و انسجام مرکزی بتاریخ ۲۰ میزان شدیم. بعد از نشست مقدماتی میان نماینده گان با صلاحیت هر دو بخش، رفقا داکتر راوش و انجنیر بهادر، تفاهم صورت گرفت تا جلسه بتاریخ ۲۴ میزان سال جاری تدویر گردد. ولی با تاسف بعداً نماینده نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان از عدم اشتراک قطعی خویش تحت عنوان مساعد نبودن زمان برای تدویر جلسه اطلاع دادند.

دوستان عزیز

سنگ اندازی در راه تدویر کنگره حزب واحد و بدانوسیله جلوگیری از واحد شدن صف وطنپرستان افغان، بخشی از تلاش های تب آلود انانی است که وحدت نیرو های ترقیخواه را بسود خود نمی بینند و عملاً بحیث ابزاری در دست دشمنان وطن، آگاهانه و یا غیر آگاهانه، در راه وحدت و وسیعتر نیرو های ترقیخواه موانع خلق میکنند.

رفقای گرانقدر

با در نظر داشت شرایط عینی کشور، در این مقطع حساس زمان، از شما دوستان و عزیزان گرانقدر صمیمانه تقاضا مینمائیم تا ما را در شکستاندن این بن بست یاری رسانید تا توانسته باشیم کنگره حزب واحد خویشرا قبل از فرارسیدن زمستان سال روان تدویر نمائیم. فرصت کم و فاجعه سنگین است؛ زمان را نباید در تردید و بیهوده گی به هدر داد. ما خواهان تدویر بدون قید و شرط کنگره حزب واحد در نیمه دوم ماه نوامبر سال جاری مینمائیم. امید واریم الی اخیر ماه اکتوبر با ارایه نظریات و طرح های مشخص خویش ما را یاری رسانیده و سهم شریفانه خویشرا در راه تامین وحدت حزب و تحقق اهداف والای نیرو های ترقیخواه وطن ادا نمائید.

به نمایندگی از بخش اعضای حزب واحد

نورالحق "علمی"

رئیس نوبتی شورای رهبری حزب واحد